

IKIGAI, een reden voor je bestaan

Zoals de meeste van jullie denk ik wel weten, ben ik, Roel Kop, nogal actief op Linked-In. Ik post daar kleine verhaaltjes of mini columns, met daarin opgenomen het reilen en zeilen van mij en mijn kantoor. Als je regelmatig wat post, ben je ook geïnteresseerd in wat anderen schrijven en meemaken en dus kijk je elke dag even op Linked-in. Dat doe ik altijd op mijn mobieltje. Langer dan een kwartier ben ik er niet mee bezig en ik scan met name koppen. Recent las ik iets over 'IKIGAI'.

IKIGAI is een soort van verzamelnaam voor waar je van houdt, wat de wereld nodig heeft, waar je voor betaald kan worden en waar je goed in bent.

En nog dichterbij is IKIGAI een verzamelnaam voor je passie, je missie, je beroep en je roeping. Ik had er al eerder over gelezen en het hiermee verband houdende plaatje inspireert mij. Kijk er maar eens goed naar:

Ik heb mijn IKIGAI, los van al het andere wat mij gelukkig maakt, gelukkig al lang gevonden. Het is het zijn van Arbeidsrechtadvocaat en van opleider/begeleider. Ik beoefen het arbeidsrecht nu al 23 jaar met ziel en zaligheid. Mijn mentor was Winfried Poelmann. Hij leerde mij het vak. Maar dat deed hij niet alleen, dat deed ik ook zelf. Ik was er vaak dag en nacht mee bezig en ook vannacht las ik een processtuk voor een cliënt. Het hoort er gewoon bij. Het zit in mij, in mijn bloed en het arbeidsrecht en mijn cliënten krijgen mijn volle aandacht. Ik leer van al mijn cliënten. Maak gebruik van hun kennis, kunde en kracht en we doe elke zaak echt samen. Niet alleen met mijn cliënten, maar ook met mijn collega's. Toen ik wat meer ging lezen over IKIGAI, las ik ook iets over de WET VAN PARETO.

De wet van PARETO is natuurlijk iets anders dan de Wet Werk en Zekerheid (WWZ), of de net in werking getreden wet, de Wet Arbeidsmarkt in Balans (WAB)

Het gaat in deze wet om de zogenaamde 80-20 regel. Het is een economische regel en het komt er kort gezegd op neer dat 20% van de Italianen 80% van de bezittingen in Italië in handen had. Ikzelf had het anders geleerd. Ik dacht dat de 80-20 regel was dat je altijd 80% moe(s)t luisteren en 20% moe(s)t praten, waarbij je in die 20% ook nog vragen moe(s)t stellen, om nog meer te (kunnen) horen. Maar goed dat ik het nog even opzocht. Maar misschien had ik het toch ook aan het rechte eind. Want die economische regel zegt eigenlijk dat je, door je te richten op de variabele die de grootste invloed heeft, elk probleem het meest efficiënt kan aanpakken. In mijn geval is vragen stellen echt super belangrijk. Luisteren, Samenvatten en met name Doorvragen (LSD). In het licht van wat voor mij belangrijk is en waar ik mijn passie uithaal, wil ik jullie vragen om eens een artikel over de nieuwe Arbeidsrechtelijke Wet, de Wet Arbeidsmarkt in Balans te lezen. En als je dat dan heb gedaan, om mij eens te bellen. Ben benieuwd wat jij van die nieuwe wet vindt en wat het je kan brengen.

Roel Kop

Molenveldlaan 158 - 6523 RN Nijmegen - (024) 737 03 76 - M 06 53 30 84 40
roel@kopadvocaten.nl - www.kopadvocaten.nl